

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 92.

Vydána dne 22. října 1926.

Obsah: (194.—196.) 194. Úmluva mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovenců a Československem o pensích, poukázaných bývalou vládou rakouskou. — 195. Úmluva mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovenců a Československem o úpravě různých skupin odpočivných požitků, které nebyly upraveny úmluvou v Římě ze dne 6. dubna 1922. — 196. Nařízení o s'ložení a jednacím řádu rozhodčího soudu státního pozemkového úřadu.

194.

Úmluva

mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovenců a Československem o pensích, poukázaných bývalou vládou rakouskou.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
ITALIE, POLSKA, RAKOUSKA, RUMUNSKA

A

KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA

A PROHLÁŠENÍ:

Convention.

L'AUTRICHE, L'ITALIE, LA POLOGNE, LA ROUMANIE, LE ROYAUME SERBO-CROATE-SLOVÈNE ET LA TCHÉCOSLOVAQUIE, désireux de régler les questions qui ont trait aux pensions qui étaient assignées par l'ancien Gouvernement d'Autriche; voulant conclure une convention à cet effet, les Hautes Parties Contractantes ont nommé pour leurs plénipotentiaires:

Le Président Fédéral de la République Autrichienne:

M. Rémi Kwiątkowski,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

S. E. le Marquis Guglielmo Imperiali,
Sénateur du Royaume, Ambassadeur;

Le Chef de l'Etat Polonais:

M. Maciej Loret,
Chargé d'Affaires de l'Etat polonais à Rome;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Al. Em. Lahovary,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

M. Ottokar Rybár,
ancien député;

Le Président de la République Tchécoslovaque:

M. Vlastimil Kybal,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire;

LESQUELS, ayant déposé leurs Pleins Pouvoirs reconnus en bonne et due forme, ont convenu de ce qui suit:

Article Premier.

A partir de la date de l'entrée en vigueur du Traité de St. Germain, chacune des Hautes Parties Contractantes prendra à sa charge les pensions, les allocations de grâce et les indemnités de vie chère des retraités civils et militaires qui, à la date du 3 novembre 1918, étaient déjà assignés par l'ancien Gouvernement d'Autriche aux bénéficiaires reconnus ou devenus, en vertu dudit Traité, ressortissants de l'Etat respectif, soit de plein droit, soit par option, soit par réclamation.

Convenzione.

L'AUSTRIA, LA CECOSLOVACCHIA, L'ITALIA, LA POLONIA, IL REGNO SERBO-CROATO-SLOVENO E LA ROMANIA, desiderosi di regolare le questioni che riguardano le pensioni che erano state assegnate dal cessato Governo dell'Austria, volendo concludere una convenzione a questo riguardo, le Alte Parti Contraenti hanno nominato come loro plenipotenziari:

Il Presidente Federale della Repubblica Austriaca:

il Signor **Rémi Kwiątkowski,**
Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario;

Il Presidente della Repubblica Cecoslovacca:

il Signor **Vlastimil Kybal,**
Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario;

Sua Maestà il re d'Italia:

S. E. il Marchese Guglielmo Imperiali,
Senatore del Regno, Ambasciatore;

Il Capo dello Stato Polacco:

il Signor **Maciej Loret,**
Incaricato d'Affari dello Stato polacco a Roma;

Sua Maestà il re dei Serbi, Croati e Sloveni:

il Signor **Ottokar Rybár,**
ex deputato;

Sua Maestà il re di Romania:

il Signor **Al. Em. Lahovary,**
Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario;

I QUALI, dopo aver depositati i loro Pieni Poteri, trovati in buona e debita forma, hanno convenuto quanto segue:

Articolo Primo.

A partire dalla data dell'entrata in vigore del Trattato di San Germano, ciascuna delle Alte Parti Contraenti prenderà a suo carico le pensioni, le graziali e le indennità caroviveri dei pensionati civili e militari che, alla data del 3 novembre 1918, erano già state accordate dal cessato Governo austriaco ai beneficiari riconosciuti e divenuti, in virtù del suddetto trattato, cittadini dello Stato rispettivo, sia di pieno diritto sia per opzione o per elezione.

(Překlad.)

Úmluva.

RAKOUSKO, ITALIE, POLSKO, RUMUNSKO, KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ a SLOVINCŮ a ČESKOSLOVENSKO, přejíce si upravit otázku týkající se pensí poukázaných bývalou vládou rakouskou; chtějíce za tím účelem uzavřít úmluvu, Vysoké Smluvní Strany jmenovaly svými zmocněnci:

Spolkový prezident republiky
Rakouské:

p. Rémi Kwiatkowski-ho,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra;

Jeho Veličenstvo král italský:

J. E. markýze Guglielmo Imperiali,
královského senátora, velvyslance;

Hlava polského státu:

p. Macieje Loreta,
chargé d'affaires polského státu v Římě;

Jeho Veličenstvo král
rumunský:

p. Al. Em. Lahovary,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra;

Jeho Veličenstvo král Srbů,
Chorvatů a Slovinců:

p. Ottokara Rybára,
bývalého poslance;

Prezident republiky
československé:

p. Vlastimila Kybala,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra.

TITO, předloživše své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se takto:

Článek 1.

Ode dne, kdy mírová smlouva St. Germainská stala se účinnou, každá z Vysokých Smluvních Stran převezme na sebe pense, platy z milosti a přídavky drahotní civilních i vojenských pensistů, které dne 3. listopadu 1918 byly již poukázány bývalou vládou rakouskou oprávněným osobám, které byly uznány anebo se staly příslušníky dotyčného státu podle této mírové smlouvy, ať již ipso facto, ať opcí či reklamací.

Aux mêmes conditions seront à la charge des Hautes Parties Contractantes les pensions, allocations de grâce et indemnités de vie chère qui, à la date du 3 novembre 1918, étaient déjà assignées par les anciennes administrations communes de l'ancienne Monarchie austro-hongroise, y comprise l'administration provinciale de la Bosnie et de la Herzégovine, aux bénéficiaires qui à cette date étaient ressortissants de l'ancien Empire d'Autriche.

La présente convention ne s'applique pas aux pensions, allocations de grâce et indemnités de vie chère des retraités des chemins de fer de l'Etat; en outre elles ne s'appliquent pas à celles des retraités des autres entreprises de l'Etat qui n'étaient pas à la charge du Trésor de l'Etat, mais étaient à la charge des fonds de pensions autonomes.

Article 2.

Les paiements déjà faits pendant l'époque entre le 3 novembre 1918 et le 16 juillet 1920 seront réciproquement compensés, sauf les conventions particulières déjà conclues à ce sujet entre certaines des Hautes Parties Contractantes.

A l'égard des arriérés encore à payer pour cette époque, chacune des Hautes Parties Contractantes se réserve de prendre des dispositions pour sauvegarder les intérêts de ses propres ressortissants.

Article 3.

Pourvu que la législation intérieure de chaque Etat n'établisse pas d'exceptions, la mesure des pensions, allocations et indemnité, qui devront être payées à chaque retraité, ne devra pas être inférieure à celle qui avait été établie par l'ancienne administration compétente. Le paiement des pensions, allocations de grâce et indemnité de vie chère aux retraités résidant à l'étranger pourra être soumis à la condition que le retraité transfère sa résidence dans l'Etat dont il a acquis la nationalité.

Dans des cas exceptionnels et s'il est prouvé que le rapatriement du retraité rencontre des difficultés pour d'autres motifs ayant une importance particulière, l'Etat intéressé pourra toutefois consentir à ce que le paiement des pensions, allocations de grâce et indemnité de vie chère soit fait à l'étranger.

Le paiement des pensions pourra être soumis à des conditions déterminées.

Alle stesse condizioni saranno a carico delle Alte Parti Contraenti le pensioni, graziali e indennità caroviveri che, alla data del 3 novembre 1918, erano già state assegnate dalle cessate amministrazioni comuni dell'antica Monarchia austro-ungarica, compresa l'Amministrazione provinciale della Bosnia e dell'Erzegovina, ai beneficiari che, alla data suddetta, erano cittadini del cessato Impero d'Austria.

La presente convenzione non si applica alle pensioni, graziali e indennità caroviveri dei pensionati delle ferrovie dello Stato; non si applica inoltre a quelle dei pensionati delle altre imprese dello Stato che non erano a carico dell'erario statale, ma erano a carico di fondi autonomi di pensioni.

Articolo 2.

I pagamenti già effettuati durante il periodo fra il 3 novembre 1918 il 16 luglio 1920 saranno reciprocamente compensati, salvo le convenzioni particolari già concluse in materia fra talune delle Alte Parti Contraenti.

Per quanto riguarda gli arretrati che si devono ancora pagare per l'epoca suddetta ciascuna delle Alte Parti Contraenti si riserva di prendere disposizioni per salvaguardare gli interessi dei propri cittadini.

Articolo 3.

Semprechè la legislazione interna di ciascuno Stato non preveda eccezioni al riguardo, la misura delle pensioni, graziali e indennità che dovranno essere corrisposte a ciascun pensionato, non dovrà essere inferiore a quella che era stata stabilita dalla cessata Amministrazione competente. La corresponsione delle pensioni, graziali e indennità caroviveri ai pensionati residenti all'estero potrà essere subordinata alla condizione che il pensionato trasferisca la sua residenza nello Stato, di cui ha acquistato la cittadinanza.

Lo Stato interessato potrà, nondimeno, in casi eccezionali e quando sia provato che il rimpatrio del pensionato incontra delle difficoltà per altri motivi particolarmente importanti, ammettere il pagamento all'estero delle pensioni, graziali ed indennità caroviveri.

Il pagamento delle pensioni potrà essere subordinato a determinate condizioni.

Za těchž podmínek převezmou Vysoké Smluvní Strany pense, platy z milosti a přídavky drahotní, které dne 3. listopadu 1918 byly již poukázány bývalými společnými správami bývalého mocnářství rakousko-uherského, v to počítaje i zemskou správu Bosny a Hercegoviny, oprávněným osobám, které v této době byly příslušníky bývalého císařství Rakouského.

Tato úmluva netýká se pensí, platů z milosti a přídavek drahotních pensistů státních železnic, mimo to netýká se pensí atd. pensistů jiných podniků státních, které nezatěžovaly státního fisku, nýbrž autonomní pensijní fondy.

Článek 2.

Výplaty, jež byly v době od 3. listopadu 1918 do 16. července 1920 již provedeny, budou vzájemně kompensovány, pokud nebyly již sjednány zvláštní dohody o tomto předmětu mezi některými Vysokými Smluvními Stranami.

Pokud jde o nedoplatky, které se mají za tuto dobu ještě platiti, vyhrazuje si každá z Vysokých Smluvních Stran právo učiniti opatření na ochranu zájmů svých vlastních příslušníků.

Článek 3.

Pokud vnitřní zákonodárství některého státu nestanoví výjimek, výměra pensí, platů z milosti a drahotních přídavek, jež bude nutno platiti každému pensistovi, nesmí býti nižší než výměra stanovená bývalou příslušnou správou. Výplatu pensí, platů z milosti a drahotních přídavek pensistům sídlícím v cizině bude možno vázati na podmínku, že pensista přenesl své bydliště do státu, jehož státní příslušnosti nabyl.

V případech výjimečných a je-li prokázáno, že repatriace pensistova setkávala by se s jiných zvláště důležitých důvodů s nesnázemi, může však účastněný stát svoliti, aby výplata pensí, platů z milosti a drahotních přídavek dala se v cizině.

Výplata pensí bude moci býti vázána na určité podmínky.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à prendre des mesures pour faciliter le repatriement des retraités.

Article 4.

Le montant des sommes payées à titre de pensions, allocations de grâce et indemnité de vie chère, après la date de la mise en vigueur du Traité de St. Germain par un Etat autre que celui qui devait effectuer le paiement d'après les dispositions de l'art. I sera remboursé par l'Etat ou par les Etats débiteurs à celui qui a effectué les paiements. Le paiement devra cesser sur la demande de l'Etat à la charge duquel il s'effectue.

La compensation mutuelle et le remboursement des paiements susdits seront faits dans la monnaie de l'Etat débiteur sur la base des conventions à conclure entre les Etats intéressés. Cette disposition ne porte aucune atteinte aux conventions particulières déjà existantes à ce sujet.

Article 5.

Dans le cas où il surgirait des contestations entre les Hautes Parties Contractantes en rapport à la nationalité des retraités des anciennes administrations, les Hautes Parties Contractantes s'engagent à ne pas cesser ni à réduire les paiements en cours jusqu'à ce que la nationalité du retraité ait été reconnue et sauf le droit d'exiger le remboursement de la part de l'Etat dont l'ayant droit aura acquis la nationalité.

La contestation sera portée dans le délai d'une année, sur la demande du retraité ou de l'Etat intéressé, devant le tribunal arbitral qui sera compétent pour les questions de nationalité.

Article 6.

Pour ce qui concerne ces pensions, il reste entendu que la présente convention s'applique analogiquement aussi aux pensions des veuves et des orphelins, aux subventions pour l'éducation de ces derniers et aux trimestres de décès (Sterbequartal).

A cet égard on devra prendre pour base la nationalité de l'employé décédé, et dans le cas d'option faite par la veuve conformément aux traités de paix, on prendra pour base la nationalité acquise par celle-ci.

Article 7.

Le paiement des pensions pour les retraités

Le Alte Parti Contraenti si obbligano a prendere opportuni provvedimenti per facilitare il rimpatrio dei pensionati.

Articolo 4.

L'ammontare delle somme pagate a titolo di pensioni, graziali ed indennità caroviveri, dopo la data dell'entrata in vigore del Trattato di San Germano, da uno Stato diverso da quello che avrebbe dovuto effettuare il pagamento in base alle disposizioni dell'articolo I, sarà rimborsato dallo Stato o dagli Stati debitori a quello che ha effettuato i pagamenti. Il pagamento dovrà cessare a richiesta dello Stato per conto del quale esso si effettua.

La compensazione reciproca ed il rimborso dei pagamenti suddetti saranno fatti nella valuta dello Stato debitore, in base alle convenzioni che verranno concluse, tra gli Stati interessati. Tale disposizione non pregiudica menomamente le convenzioni particolari già esistenti in materia.

Articolo 5.

Ove sorgessero fra le Alte Parti Contraenti delle contestazioni nei riguardi della cittadinanza dei pensionati delle cessate amministrazioni, le Alte Parti Contraenti si obbligano a non sospendere nè ridurre i pagamenti in corso fino a che la cittadinanza del pensionato sia stata riconosciuta e salvo il diritto di pretendere, da parte dello Stato di cui il pensionato avrà acquistato la cittadinanza, il rimborso dei pagamenti fatti.

La contestazione sarà portata a richiesta del pensionato o dello Stato interessato, avanti al Tribunale Arbitrale che sarà competente per le questioni di cittadinanza, entro il termine di un anno.

Articolo 6.

Per quanto riguarda le pensioni suddette, è inteso che la presente convenzione si applica per analogia anche alle pensioni delle vedove e degli orfani, ai sussidi per l'educazione di questi ultimi ed ai „quartali mortuarii” (Sterbequartal).

Al riguardo, si dovrà prendere per base la cittadinanza dell'impiegato defunto; nei casi di opzione fatta da parte della vedova in conformità ai Trattati di Pace, si prenderà per base la cittadinanza acquistata da quest'ultima.

Articolo 7.

Il pagamento delle pensioni ai pensionati

Vysoké Smluvní Strany se zavazují učiniti opatření usnadňující repatriaci pensistů.

Článek 4.

Výše obnosů placených z titulu pensí, platů z milosti a drahotních přídavků po dni, kdy smlouva St. Germainská stala se účinnou, jiným státem než tím, který podle ustanovení článku 1. byl povinen provést jejich výplatu, bude nahrazena státem neb státy dluhujícími tomu státu, který výplaty provedl. Vyplácení nutno zastaviti na žádost státu, k jehož tíži se provádí.

Vzájemná kompensace a náhrada těchto výplat provedou se ve měně dluhujícího státu na podkladě úmluv, které dlužno o tom sjednati se účastněnými státy. Toto ustanovení nedotýká se nikterak zvláštních úmluv o tom již sjednaných.

Článek 5.

Vzešly-li by mezi Vysokými Smluvními Stranami spory o státní příslušnost pensistů bývalých správ, Vysoké Smluvní Strany se zavazují, že nepřestanou vypláceti ani nesníží běžných výplat až do té doby, kdy státní příslušnost pensistova bude uznána a s výhradou práva vymáhati splacení na státu, jehož státní příslušnosti oprávněná osoba nabude.

Spor předloží se ve lhůtě jednoho roku na žádost pensistovu nebo účastněného státu rozhodčímu soudu, který bude příslušným pro otázky státní příslušnosti.

Článek 6.

Pokud jde o pense, rozumí se, že tato úmluva platí analogicky též o pensích vdov a sirotek, o příspěvcích na vychování těchto a čtvrtročním úmrtném.

V tomto směru bude nutno vzíti za základ státní příslušnost zemřelého zaměstnance a v případě, že vdova provedla opci podle mírových smluv, vezme se za základ státní příslušnost jí nabytá.

Článek 7.

Výplata pensí pro pensisty správ zemských

des administrations provinciales et communales sera réglé par des accords directs entre les Etats intéressés.

Article 8.

La présente convention ne porte pas atteinte aux lois et règlements intérieurs en ce qui concerne les relations entre chacune des Hautes Parties Contractantes et ses propres ressortissants.

Article 9.

La présente convention sera ratifiée le plus tôt possible.

Chaque Etat adressera sa ratification au Gouvernement Italien, par le soin duquel il en sera donné avis à tous les autres Etats signataires.

Les ratifications resteront déposées dans les archives du Gouvernement Italien.

La présente convention entrera en vigueur, pour chaque Etat signataire, à dater du dépôt de sa ratification, et dès ce moment elle prendra effet entre les Etats qui auront procédé au dépôt de leurs ratifications.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires susnommés ont signé la présente convention.

FAIT à Rome, le six avril mil neuf cent vingt-deux en français et en italien, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les Archives du Gouvernement du Royaume d'Italie et dont les expéditions authentiques seront remises à chacun des Etats signataires.

Pour

L'A u t r i c h e :

RÉMI KWIATKOWSKI m. p.

L'Italie:

IMPERIALI m. p.

La Pologne:

MACIEJ LORET m. p.

La Roumanie:

A. EM. LAHOVARY m. p.

Le Royaume Serbe-Croate-Slo-
vène:

Dr. RYBÁR m. p.

La Tchécoslovaquie:

VLASTIMIL KYBAL m. p.

delle Amministrazioni provinciali e comunali sarà regolato da accordi diretti fra gli Stati interessati.

Articolo 8.

La presente convenzione non pregiudica menomamente le leggi ed i regolamenti interni, nei rapporti tra ciascuna delle Alte Parti Contraenti ed i propri cittadini.

Articolo 9.

La presente convenzione sarà ratificata al più presto possibile.

Ciascuno Stato trasmetterà la propria ratifica al Governo italiano, che ne darà comunicazione a tutti gli altri Stati firmatari.

Le ratifiche rimarranno depositate negli Archivi del Governo italiano.

La presente convenzione entrerà in vigore, per ogni Stato firmatario, alla data del deposito della propria ratifica, e da questo momento avrà efficacia fra gli Stati che avranno proceduto al deposito delle loro ratifiche.

IN FEDE DI CHE i plenipotenziari suddetti hanno firmato la presente convenzione.

FATTO a Roma il sei aprile Millenovecento-ventidue in italiano ed in francese, i due testi facendo egualmente fede, in un solo esemplare che rimarrà depositato negli Archivi del Governo del Regno d'Italia e copie autentiche del quale saranno rimesse a ciascuno degli stati firmatari.

Per

L'A u s t r i a :

RÉMI KWIATKOWSKI m. p.

La Cecoslovacchia:

VLASTIMIL KYBAL m. p.

L'Italia:

IMPERIALI m. p.

La Polonia:

MACIEJ LORET m. p.

Il Regno Serbo-Croato-Sloveno:

Dr. RYBÁR m. p.

La Romania:

A. EM. LAHOVARY m. p.

a obecních bude upravena přímými dohodami mezi účastněnými státy.

Článek 8.

Tato úmluva nedotýká se nijak zákonů a vnitřních úprav poměrů mezi každou z Vysokých Smluvních Stran a jejími vlastními příslušníky.

Článek 9.

Tato úmluva bude ratifikována co možno nejdříve.

Každý stát zašle svou ratifikaci italské vládě, jejíž péčí budou o tom všechny ostatní signatární státy vyrozuměny.

Ratifikace zůstanou uloženy v archivu italské vlády.

Tato úmluva vstoupí v platnost pro každý signatární stát ode dne složení jeho ratifikace a od této doby bude účinnou mezi státy, které složily své ratifikace.

Čemuž na svědomí zmocněnci svrchu jmenovaní podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Římě, dne šestého dubna roku tisíc devět set dvacátého druhého v jazyku francouzském a italském — oba texty jsou rozhodující — v jediném exempláři, jenž zůstane uložen ve vládních archivech království Italského a jehož ověřené opisy budou odevdány každému ze smluvních států.

Za

Rakousko:

RÉMI KWIATKOWSKI v. r.

Itálii:

IMPERIALI v. r.

Polsko:

MACIEJ LORET v. r.

Rumunsko:

A. EM. LAHOVARY v. r.

Království srbsko-chorvatsko-slovinské:

Dr. RYBÁR v. r.

Československo:

VLASTIMIL KYBAL v. r.

Déclaration de la Délégation d'Autriche.

La Délégation d'Autriche se déclare prête à signer la convention concernant les pensions dans le texte actuel, mais elle fait des réserves non seulement pour ce qui concerne la ratification de la convention en général, mais particulièrement quant à la stipulation d'après laquelle les retraités de la Bosnie-Herzégovine sont compris sous les dispositions de l'article I.

Fait à Rome, le six avril mil neuf cent vingt-deux.

Pour L'Autriche:
RÉMI KWIATKOWSKI m. p.

Déclaration de la Délégation de Roumanie.

La Délégation roumaine déclare que le Gouvernement Royal de Roumaine ne pourrait accepter l'article 2, si avant la ratification de la convention il n'était pas statué par un accord spécial entre l'Autriche et la Roumanie, que les paiements déjà faits pendant la période entre le 3 novembre 1918 et le 16 juillet 1920 seront réciproquement compensés et que toute convention particulière contraire sera annulée.

Fait à Rome, le six avril mil neuf cent vingt-deux.

Pour La Roumanie:
A. EM. LAHOVARY m. p.

Déclaration de la Délégation Tchécoslovaque.

La Délégation de la République Tchécoslovaque ayant pris connaissance de la réserve autrichienne, déclare qu'elle signe cette convention sous la réserve que le Gouvernement autrichien adhère à ce que les retraités de la Bosnie-Herzégovine soient compris sous les dispositions de l'article I.

Les délégués de la Pologne, de la Roumanie et du Royaume Serbe-Croate-Slovène se rallient à la déclaration de la Délégation Tchécoslovaque.

Fait à Rome, le six avril mil neuf cent vingt-deux.

Pour La Pologne:
MACIEJ LORET m. p.
La Roumanie:
A. EM. LAHOVARY m. p.
Le Royaume Serbe-Croate-Slovène:
Dr. RYBÁR m. p.
La Tchécoslovaquie:
VLASTIMIL KYBAL m. p.

Dichiarazione della Delegazione d'Austria.

La Delegazione d'Austria dichiara che è pronta a firmare la convenzione per le pensioni nel suo testo attuale, ma che fa riserve non soltanto per quanto riguarda la ratifica della Convenzione, in generale ma particolarmente per quanto concerne la stipulazione secondo la quale i pensionati della Bosnia Erzegovina sono compresi sotto le disposizioni dell'articolo I.

FATTO a Roma il sei aprile Millenovecentoventidue.

Per L'Austria:
RÉMI KWIATKOWSKI m. p.

Dichiarazione della Delegazione di Cecoslovacchia.

La Delegazione della Repubblica Cecoslovacca, presa notizia della riserva austriaca, dichiara che firma la presente convenzione sotto riserva che il Governo austriaco ammetta che i pensionati della Bosnia-Erzegovina siano compresi nelle disposizioni dell'articolo I.

I Delegati della Polonia, della Romania e del Regno Serbo-Croato-Slovèno aderiscono alla dichiarazione della Delegazione cecoslovacca.

FATTO a Roma, il sei aprile Millenovecentoventidue.

Per La Cecoslovacchia:
VLASTIMIL KYBAL m. p.

La Polonia:
MACIEJ LORET m. p.

La Romania:
A. EM. LAHOVARY m. p.

Il Regno Serbo-Croato-Slovèno:
Dr. RYBÁR m. p.

Dichiarazione della Delegazione di Romania.

La Delegazione di Romania dichiara che il R. Governo romeno non potrà accettare l'art. 2 se non sarà stato stipulato, prima della ratificazione della convenzione, mediante un accordo speciale tra l'Austria e la Romania, che i pagamenti già effettuati durante il periodo fra il 3 novembre 1918 ed il 16 luglio 1920 vengano reciprocamente compensati e che qualsiasi convenzione particolare in contrario viene annullata.

FATTO a Roma, il sei aprile Millenovecentoventidue.

Per La Romania:
A. EM. LAHOVARY m. p.

Prohlášení delegace rakouské.

Delegace rakouská prohlašuje, že jest ochotna podepsati úmluvu o pensích v nynějším textu, avšak činí výhrady netoliko v příčině ratifikace úmluvy vůbec, nýbrž obzvláště pokud jde o ustanovení, podle kterého pensisti Bosny a Hercegoviny byli pojeti do ustanovení článku 1.

Dáno v Římě, dne šestého dubna, roku tisíc devět set dvacátého druhého.

Za

R a k o u s k o:

RÉMI KWIATKOWSKI v. r.

Prohlášení delegace rumunské.

Delegace rumunská prohlašuje, že královská vláda rumunská nemohla by přijmouti článek 2., pokud by nebylo před ratifikací úmluvy stanoveno zvláštní dohodou mezi Rakouskem a Rumunskem, že výplaty v době od 3. listopadu 1918 do 16. července 1920 již provedené, budou vzájemně kompensovány a že každá zvláštní dohoda tomu odporující bude zrušena.

Dáno v Římě, dne šestého dubna, roku tisíc devět set dvacátého druhého.

Za

R u m u n s k o:

A. EM. LAHOVARY v. r.

Prohlášení delegace československé.

Delegace Československé republiky, vzavši na vědomí rakouskou výhradu, prohlašuje, že podpisuje tuto úmluvu s výhradou, že rakouská vláda bude souhlasiti s tím, že pensisti Bosny a Hercegoviny byli pojeti do ustanovení článku 1.

Delegáti Polska, Rumunska a Království Srbů, Chorvatů a Slovinců připojují se k prohlášení delegace československé.

Dáno v Římě, dne šestého dubna, roku tisíc devět set dvacátého druhého.

Za

P o l s k o:

MACIEJ LORET v. r.

R u m u n s k o:

A. EM. LAHOVARY v. r.

Království Srbů, Chorvatů
a Slovinců:

Dr. RYBÁR v. r.

Č e s k o s l o v e n s k o:

VLASTIMIL KYBAL v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU I PROHLÁSENÍ A VĚDOUCE, ŽE NÁRODNÍ SHROMÁŽ-
DĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NIMI SOUHLASÍ, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.
TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-
SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V TOPOLČIANKÁCH, DNE 26. SRPNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že po rozumu čl. 9 úmluva tato vstoupí v platnost pro každý signa-
tární stát ode dne složení ratifikací a od té doby bude účinnou mezi státy, které složily své
ratifikace. Své ratifikace dosud složily: Itálie 11. března 1924, Rakousko 8. března 1924
a republika československá 11. září 1926. Složení dalších ratifikací bude ohlášeno vyhláškou
ministra zahraničních věcí.

Dr. Beneš v. r.

195.

Úmluva

mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců a
československem o úpravě různých skupin odpočivných požitků, které nebyly upraveny
úmluvou v Římě ze dne 6. dubna 1922.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
ITALIE, POLSKA, RAKOUSKA, RUMUNSKA

A

KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA A PROTOKOL:

Convention

entre l'Autriche, l'Italie, la Pologne, la Rou-
manie, le Royaume des Serbes, Croates et Slo-
vènes et la Tchécoslovaquie concernant le
règlement de diverses catégories de pensions
qui n'ont pas été réglées par la convention de
Rome en date du 6 avril 1922; voulant con-
clure une convention à cet effet, les Hautes
Parties Contractantes ont nommé pour leurs
plénipotentiaires:

(Překlad.)

Úmluva

mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumun-
skem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců
a československem o úpravě různých skupin
odpočivných požitků, které nebyly upraveny
úmluvou v Římě ze dne 6. dubna 1922; hodla-
jící sjednati o tom úmluvu, Vysoké Smluvní
Strany jmenovaly svými zmocněnci: